GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 71r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

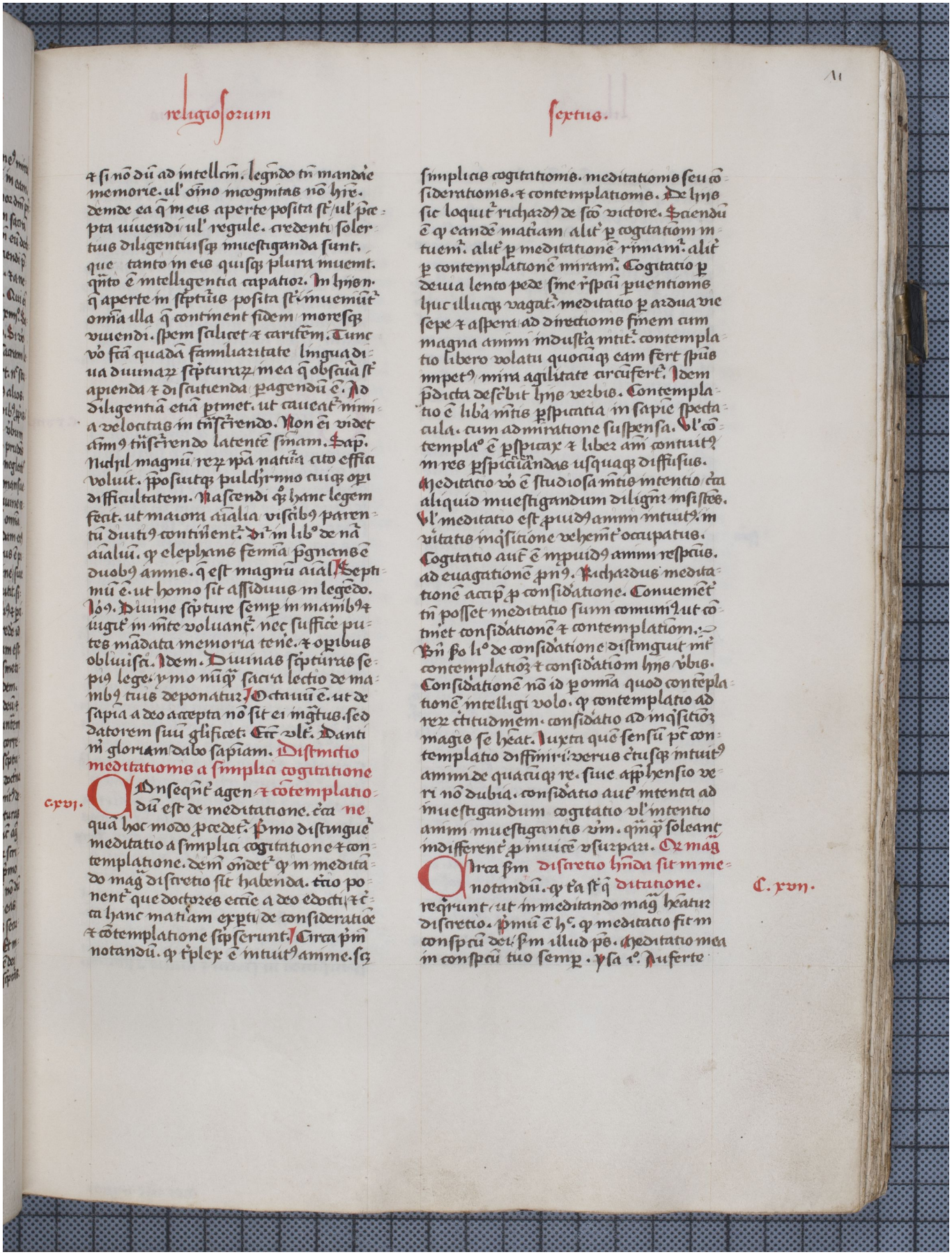

& si nō dū ad intellcm. legendo tn̄ mandare memorie. ul' oīno incognitas nō hr̄e. deinde ea q̄ in eis aperte posita st̄ ul' pre-cepta uiuendi ul' regule. credenti soler-tius diligentiusq; inuestiganda sunt. que tanto in eis quisq; plura inuenit. q̄nto ē intelligentia capatior. In hijs n. q̄ aperte in scripturis posita st̄ inueniūt' omnia illa q̄ continent fidem moresq; viuendi. spem scilicet & caritem. Tunc vō fcā quadā familiaritate lingua di-ua diuinarū scripturarū in ea q̄ obscura st̄ apienda & discutienda pagendū ē. Ad diligentiā etiā ptinet. ut caueat' nimi-a velocitas in trāscrendo. Non ei videt animus trāscrendo latentē sinam. Sap. Nichil magnū rerū ipa natura cito effici voluit. pposuitq; pulchrimo cuiq; opi difficultatem. Nascendi q̄ hanc legem fecit. ut maiora aīalia viscibus paren-tū diutius continent'. Di' in lib° de na aīaliū. q̄ elephans femina pgnans ē duobus annis. q̄ est magnū aīal. Septi-mū ē. ut homo sit assiduus in legēdo. Ioīs. Diuine scripture semp in manibus & iugit' in mēte voluant'. nec sufficere pu-tes mādata memoria tenere. & opibus obliuisci. Idem. Diuinas scripturas se-pius lege. ymo nūq̄ sacra lectio de ma-nibus tuis deponatur. Octauū ē. ut de sapia a deo accepta nō sit ei ingratus. sed datorem suū glificet. Ecc vlt. Danti mi gloriam dabo sapiam. Distinctio meditationis a simplici cogitatione

c.xvi. Consequent' agen & cōtemplatio-dū est de meditatione. circa ne quā hoc modo pcedet'. Primo distinguet' meditatio a simplici cogitatione & con-templatione. deinde ondet' q̄ in medita-do mag̃ discretio sit habenda. tercio po-nent' que doctores ecclie a deo edocti & c-ca hanc matiam expti de consideratione & cōtemplatione scripserunt. Circa pm̄ notandū. q̄ triplex ē intuitus anime. scz simplicis cogitationis. meditationis seu cō-siderationis. & contemplationis. De hijs sic loquit' richardus de scō victore. Sciendū ē q̄ eandē matiam alit' p cogitationem in-tuem'. alit' p meditationē rimam'. alit' p contemplationē miram'. Cogitatio p deuia lento pede sine rspcū puentionis huc illucq; vagat'. meditatio p ardua vie sepe & aspera ad directionis finem cum magna animi industria intit'. contempla-tio libero volatu quocūq; eam fert spūs impetus mira agilitate circūfert'. Idem pdicta describit hijs verbis. Contempla-tio ē libā mētis pspicatia in sapie specta-cula. cum admiratione suspensa. Vl' cō-templa° ē pspicax & liber aīm contuitus in res pspiciendas usquaq; diffusus. Meditatio vō ē studiosa mētis intentio circa aliquid inuestigandum diligenter insistēs. Vl' meditatio est pruidus animi intuitus. in veritatis inqsitione vehemēt' occupatus. Cogitatio aut ē inpruidus animi respcūs. ad euagationē pnus. Richardus medita-tionē accip p considatione. Conuenient' tn̄ posset meditatio sum comunius ut cō-tinet considationē & contemplationem. Bn̄ sco li° de considatione distinguit int' contemplatioz & considationem hijs vbis. Considationē nō id p omnia quod contēpla-tionē intelligi volo. q̄ contemplatio ad rerū ctitudinem. considatio ad inqsitioz magis se heat. Iuxta quē sensū pt con-templatio diffiniri. verus ctusq; intuitus animi de quacūq; re. siue apphensio ve-ri nō dubia. considatio aut intenta ad inuestigandum cogitatio vl' intentio animi inuestigantis vm. q̄nq̄ soleant indifferent' p inuicē vsurpari. Qz mag̃

Circa sm̄ discretio hnda sit in me-notandū. q̄ tria st̄ q̄ ditatione. C. xvii. requirunt. ut in meditando mag̃ heatur discretio. Primū ē hc. q̄ meditatio fit in conspcū dei. sm̄ illud ps. Meditatio mea in conspcū tuo semp. Ysa i°. Auferte